

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 30. Ejusdem Spalatini Archiepiscopi obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

testatur Victor Roscius sub nomine Jani Sæc. XVII.
 Nicii cognitus tellisque oculatus) non A. C. 1624.
 antea in Angliam ad bellum Catholicis in-
 ferendum profectus fuisset, sed ex Palæsti-
 na post perlustrata Christi vestigia, & plu-
 ra animarum millia ad Christum revo-
 cata rediisset,

§. XXX.

*Ejusdem Spalatini Archiepiscopi
obitus.*

Imponebatur Marco pœnitentia suis de-
 lictis longe inferior, quam insuper Jæger. Hist.
 Papa, si is vitam probam, & Ecclesiastico Ecccl. l. 2.
 viro dignam duxisse demonstraverit, cap. 14.
 se relaxaturum promisit, simulque præ- Ciacon. t. 4.
 cepit, ut omnia ei necessaria abunde p. 470. in vita
 subministrarentur, quinimo idem Papa, Greg. XV.
 ne Marcus ærario publico gravis esset, Marvill.
 propriis eum sumptibus sustentare, & Melang. hist.
 annum salarium assignare statuit: inde Vol. I p. 342.
 vero Protestantium Scriptorum fallacia Clarmund.
 detegitur, qui, ut Pontifici violatæ fi- vite clar.
 dei, ac tyrannidis calumniam impo- Vir. part. 8.
 nere possent, diutissimis juxta ac seve- pag. 108.
 rissimis pœnitentiis hunc Præfulem
 fuisse oneratum, falso tradunt. Cete-
 rum Marcus, postquam Catholicæ Ec-
 clesiæ restitutus fuerat, persuasionibus
 quorundam Anglorum, quibuscum
 familiare adhuc habuit commercium;

Hist. Eccles. Tom. LVIII.

G sub

Sæc. XVII. sub Urbano VIII. Papa quasi canis ad
A. C. 1624. vomitum rediit, resorbuitque venenum,
 quod evomuerat, sensimque a limpido
 veritatis fonte ad impurissimum impie-
 tatis cœnum reversus est, luculenter
 demonstrans, quod non veritatis amo-
 re, sed pinguioris fortunæ spe attra-
 ctus, hæresin ejuraverit: præterea
 plurium, quos antea retractaverat, er-
 rorum defensorum, necnon juramento-
 rum, blasphemiarum & plurimorum,
 quæ Turca quam Christiano digniora
 erant, criminum convictus est, mul-
 taque dixit, scripsitque, quæ impro-
 bum ejus animum detracto simulationis
 momentaneæ velamento ostenderent.
 Insuper manifeste deprehensum est, eur-
 dem convasatis rebus omnibus, fu-
 gam adornare, ut rursus se in hostium
 castra reciperet: quam ob rem Ponti-
 fex illum anno sequenti Fidei Quæsitō-
 ribus tradere compellebatur, ut saltem
 carceris metu commotus, aut sapere
 inciperet, aut pertinax desipere pro-
 hiberetur. Jamjam in eo erat, ut de
 sua contumacia convictus pœnas in
 hæresin relapsis debitas daret, cum
 senex ac ventricosus gravi morbo cor-
 riperetur; tum vero in se reversus Dei
 postremo vocantis vocem secutus est,
 agnitaque fidei Catholicæ veritate er-
 rores suos detestatus, cum morti vic-
 cinus

cinus esset, sacræ Confessionis lavacro animæ maculas eluit, aliisque morientium Sacramentis munitus decessit: Defuncti corpus, testibus præsentibus, apud ædem Sanctorum duodecim Apostolorum depositum est, ut ibi quiesceret, donec aliter decerneretur: die autem vigesima prima Decembris illius cadaver in eadem arca, in qua reconditum fuerat, ad Ecclesiam S. Mariæ supra Minervam deferrebat, pronuntiata sententia, ut ad reparandam populi offensionem terroremque proclamatis hæresibus, quibus Marcus se denuo inquinasset, corpus ejus in forum, cui Campo Floræ nomen est, delatum unacum ejus libris igne cremaretur. Ceterum minime dubium est, quod hic Archiepiscopus maximis sane sui ævi Viris annumerandus fuisset, si tantum habuisset pietatis & constantiæ, quantum ingenio ac doctrina prævaluit, Præter ejus libros de Republica Ecclesiastica a Berano Eudæmone, Floydio, & Nicolao Coeffteau confutatos scripsit *consilium reditus sui ex Anglia* anno Christi millesimo sexcentesimo vigesimo tertio Romæ impressum, necnon ejus *Affertorem Galium*, ac demum *Historicam disquisitionem de prærogativa allodiorum* præter tractatum *de radiis visus, & lucis*.

Sæc. XVII.
A. C. 1624.

G 2

§. XXXI.